

Ткаченко. Зірка в небі, зірка на сцені

Сергій ДУБРОВІН

Нині ім'я фіналіста першого сезону наймасштабнішого шоу України «Х-Factor» Володимира Ткаченка знайоме багатьом шанувальникам його творчості. Як відбувалося становлення, що довелося пережити молодому співакові, а також про те, хто йому допомагає на тернистому шляху до музичного олімпу, Володимир розповів під час нашої зустрічі в Національному палаці мистецтв «Україна».

Стрімке становлення Володимира Ткаченка як співака видається всім несподіваним. Його батьки бажали, щоб він за сімейною традицією став художником або архітектором, але доля розпорядилася інакше.

Навчаючись у будівельному технікумі, Володимир захоплювався баскетболом, навіть став капітаном команди. І після технікуму він уже в будівельному інституті продовжував грати в баскетбол. Травми зупиняли його просування в спорті. Та звичка до активного стилю життя, публічності й артистична душа привели юнака до клубу веселих і кмітливих. А ще Володимир вирішив спробувати себе в студентському театрі мініатюр і як актор, і як автор п'єс-мініатюр, тоді ж брав участь у конкурсах і співочих фестивалях. На одному зі студентських фестивалів Володимир виконав пісню, і зал вибухнув оваціями. Відтоді кар'єра співака-початківця стрімко пішла вгору. Відсутність музичної освіти, на думку Володі, могла компенсувати участь у якомусь грандіозному шоу.

Незабаром така можливість з'явилась у проєкті «Шанс». У Володимира почалося помітне творче піднесення. Майже півтора року наполегливої праці, випробувань у цьому проєкті знадобилися Володимирові, щоб нарешті отримати звання фіналіста і потрапити на сцену «Таврійських ігор». А далі – інші серйозні музичні конкурси, перемоги, численні шанувальники. Але, за словами Володимира, це було не зовсім те, чого він бажав.

Свої амбітні плани молодий співак вирішив реалізувати у відбірковому змаганні, щоб представляти Україну на «Євробаченні-2006», під час проведення якого ввійшов до фіналу, хоча остаточно перемогу здобути не вдалося.

Та великий досвід, поштовх для подальшої творчої діяльності, підтримка члена журі конкурсу Альони Мозгової – все це і спрацювало на потужну «розкрутку» співака. Альона переконана, що Володимир має най-

яскравіший в Україні вокал, сильний і глибокий голос із приємним тембром і водночас є неймовірно привабливим. «Ми двічі намагалися попрацювати разом. Головна причина невдачі полягає в тому, що я не писав власні пісні й музику, – зізнається Володимир. – А артист, який з серйозними намірами виходить на ринок, повинен це робити.

– Коли ми не співпрацювали з Мозговою, я намагався контактувати з багатьма продюсерами в Україні. Та переконався: з Альоною – найкраще. Вона не думає економічно, головне в тандемі – творчість. Своїми піснями ми прагнемо пробудити в людях щось хороше. Через це в моєму репертуарі пісні про любов і не тільки до жінки.

Свої пісні я почав писати два роки тому. На день народження мені подарували гітару. Це був перший музичний інструмент, який я взяв до рук і почав грати. Трошки пізніше купив гітару з «історією». На ній грав Брайан Адамс. Можна сказати, завдяки цьому інструменту почалася моя композиторська кар'єра. Альона переконувала, що пісні, взяті в інших авторів, не мають до мене жодного стосунку, тому й не дають можливості розкритися. Вона радила мені писати своє. Я спробував. Професійні музиканти, котрі слухали мої опуси, оцінили їх словом «класно». У підсумку з'явився сольний концерт-презентація.

Найближчі творчі задуми співака і його команди – створення мюзиклу й підготовка кліпу на пісню «Адреналін», проведення рекламної кампанії аромату «Voronin», випуск DVD та багато інших музичних продуктів.

А фан-клуб подарував Володимирові сертифікат, який підтверджує, що його ім'ям названо одну зі зірок. І це зареєстровано в базі даних Універсального зоряного каталогу. Тепер можна впевнено сказати, що зірка на ім'я Володимир Ткаченко сяє не тільки на великих концертних майданчиках, а й на небі. Сподіваємося, надовго.

67

